

KORT VERSLAG VAN DE BESPREKING OP 20 JULI 1950.

De heer Uri vangt zijn inleiding aan met de opmerking, dat het vraagstuk van de lonen en sociale aangelegenheden een van de meest delicate problemen is, welke onder het oog dienen te worden gezien, zulks vanwege de samenhang van de problemen in de sectoren kolen en staal met het gehele economische bestel. Dit vraagstuk moet in gezamenlijke inspanning zonder vooringenomenheid worden behandeld.

Het voornaamste oogmerk is de verhoging van de levensstandaard, waarbij de nationale economieën op de meest productieve wijze moeten worden ingeschakeld. Artikel 26 is het kernpunt voor het bewerkstelligen van dat meest productieve economische probleem.

Gezonde concurrentie is nodig, maar destructieve elementen moeten uit de concurrentie worden verwijderd. De verschuivingen in de werkgelegenheid, welke daarvan het gevolg kunnen zijn, dienen in het oog te worden genomen. De nodige aanpassingen moeten geleidelijk en met omzichtigheid worden bewerkstelligd. Dit geldt in het bijzonder, doch niet uitsluitend, voor de transitoire periode.

Taak.

Teneinde op korte termijn over een voorlopige oriëntering te kunnen beschikken wat betreft de feitelijke toestand in de onderscheiden landen, zal de Franse delegatie een questionnaire overleggen, teneinde de orde van grootte van de verschillende problemen te bepalen.

Een maatstaf is nodig om de directe en indirecte lonen onder een gemeenschappelijke noemer te brengen. Van onmiddellijk belang is te weten hoe de directe en indirecte uitgaven voor de arbeid liggen in de ondernemingen.

Alle delegaties gaan hiermede accoord.

Italië vestigt de aandacht op de 2 miljoen werklozen in Italië en op het probleem hoe aan dezen weer werk te verschaffen via een harmonisatie van de Europese economie onder unificatie van het arbeidsveld. In dit verband wordt ook emigratie genoemd.

Min. Fin. BBV 1262
AKA, Min. EZ, BEB, 562
Plan Schuman I

België en Nederland wijzen op de noodzakelijkheid van het vinden van vergelijkbare maatstaven voor het meten van de verschillen op sociaal gebied en de kunstmatige elementen.

Duitsland spreekt een aantal verlangens uit, welke er op duiden, dat men daar een volledige loonvergelijking zou wensen, zowel voor het loon als kostprijsfactor als gezien als inkomen (koopkrachtpariteit van het gezinsinkomen). Duitsland heeft reeds een op deze wensen gerichte vragenlijst opgesteld. Zij wensen echter eerst de Franse questionnaire te zien alvorens een oordeel te geven.

In zijn samenvatting wijst de heer Uri nogmaals op het tweeledig karakter van het loon en spreekt de verwachting uit, dat het mogelijk zal zijn het loon als inkomen te meten aan de hand van prijslijsten van gangbare artikelen.

Wat de wederinschakeling van werklozen betreft wijst hij er op, dat er economieën zijn met een hoge productiviteit maar een te lage werkgelegenheid en omgekeerd. Het Plan beoogt hier een betere mogelijkheid voor evenwicht te scheppen. Van de verschuivingen, die dit meebrengt, zullen de arbeiders echter niet te lijden mogen hebben. De sociale kosten van de heroriëntering van de productie mogen niet uit het oog worden verloren. Spreker verwijst overigens naar artikel 23, dat zijn definitieve vorm nog moet krijgen.

Spreker acht het voor alles nodig rekening te houden met alles wat de positie van loontrekkenden in de industrie raakt, dus ook met subsidies en belastingvrijstellingen.

De Italiaanse gedelegeerde vraagt nog of in het antwoord op de questionnaire ook rekening met de surplus arbeiders moet worden gehouden.

De heer Uri antwoordt, dat de questionnaire enige prealabele vragen over arbeidersbezetting, arbeidsduur, tijdlonen en stuklonen zal inhouden.

De volgende vergaderingen zullen Zaterdag 22 Juli a.s. om 10 uur en Maandag 24 Juli a.s. om 16 uur (questionnaire) worden gehouden.

Deze vergaderingen zullen niet samenvallen met de vergaderingen van de werkgroep Productie-Prijzen.
Parijs, 20 Juli 1950.